

¿De què viuen els de la nova cançó?

La ruta musical dels elefants

Els Setze Jutges fan trenta anys. Jubilats, instal·lats, "bons administradors", bohemis, modernitzats, funcionaris, invictes... Uns plegaren i en sorgiren uns altres. Hi ha qui diu que allò és "mort i enterrat". *In memòriam.*

El 19 de desembre de 1961 Els Setze Jutges feien el seu primer recital. I enguany se celebra el trentè aniversari de l'espurna del que després seria la nova cançó. Miquel Porter Moix, Remei Margarit, Josep Maria Espinàs, Delfí Abella, Quico Pi de la Serra, Enric Barbat, Xavier Elies, Guillermina Motta, Maria del Carme Girau, Martí Llaudó, Joan Ramon Bonet, Maria Amèlia Pedrerol, Joan Manuel Serrat, Maria del Mar Bonet, Rafael Subirachs i Lluís Llach. Són, per ordre d'arribada, Els Setze Jutges. Setze noms, segons Porter Moix, amb "un objectiu que buscava un doble efecte: crear un públic seguidor i propiciar el sorgiment d'uns professionals". Aconseguiren ambdues coses. Però ara, ¿de què viu la gent de la nova cançó?

Els Setze Jutges van marcar l'inici del moviment de la nova cançó.

ARXIU

EL JUBILAT D'OR

Miquel Porter Moix és el jutge número u. Trobava absurd que la gent cantés *Asturias, patria querida* i no fossin capaços de cantar res més. Tenia un gust innat per la música que li venia de família. Però ho va fer "primordialment per política, política nacional catalana". I un cop aconseguits els objectius abans esmentats "ja no tenia cap sentit per a mi continuar".

Llibreter, doctorat en Filosofia i Lletres, crític, historiador, expert en cinema soviètic i doctor d'Història del cinema. Imparteix classes d'aquesta assignatura a la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona. Assegura que

no va tenir mai intencions de tornar: "Però tot i que vivim en una època de relativa normalitat, ho tornaria a fer si el país ho exigís". De moment, però, "no existeixen certs imperatius que abans sí que existien".

ELS INSTAL·LATS

Diuen que de la quantitat surt la qualitat. I quan uns van començar a cantar "seriosament", uns altres es despenjaren amb humilitat, sense escàndol i en el moment oportú. Els estudiants van continuar els estudis i els que treballaven optaren per conservar la feina. Tanmateix, l'èxit havia sorprès ja la mateixa empresa. No pensaren mai de tornar.

L'escriptor Josep Maria Espinàs va ser un dels fundadors d'Els Setze Jutges i qui

va donar nom al grup. El tercer jutge és columnista i co-fundador de l'Editorial La Campana. No hem d'oblidar tampoc que a ell, a Jaume Picas i a Manuel Valls se'ls hi deu l'himne actual del Barça.

Delfí Abella continua exercint de psiquiatra. El quart jutge va ocupar durant un temps el càrrec de director del departament de psiquiatria de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona. Juntament amb Espinàs, va fer pujar, als quinze dies d'haver contactat amb ell, a l'escenari un jove estudiant d'econòmiques, que es convertiria en poc temps en el setè jutge: Xavier Elies. Pertanyent a la família principal propietària d'Edicions Hymssa, de la qual és, actualment, conseller delegat i que edita, entre altres, la revista *Lecturas*, va aconse-

guir per a Salvador Escamilla una columna setmanal en aquella revista, que compaginava amb la seva tasca radiofònica.

El novè lloc fou per a una jutgessa: Maria del Carme Girau, originària de Simat de Valldigna i única veu valenciana dins Els Setze Jutges. Llicenciada en farmàcia, viu entre València i Madrid, ciutat aquesta on exerceix la seva professió. I un altre valencià instal·lat és Rafel Xambó, sociòleg i autor, entre altres, del llibre *L'alliberament sexual del País Valencià. ¿Mite o realitat?*. És professor de sociologia a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de València. En les darreres eleccions ha treballat d'assessor d'imatge d'UPV.

Pots ser l'únic que es va plantejar seriosament professionalitzar-se en un mo-

Miquel Pastor, Remei Margarit, Josep M. Espinàs, Delfi Abella, Quico Pi de la Serra i Enric Barbat.

ARXIU

ment determinat va ser l'eivissenc Isidor Marí, membre del grup UC. Era l'any 76, però finalment va optar per conservar la plaça que tenia aleshores de professor de filologia catalana a la Universitat de les Illes Balears. Des de l'any 80 és subdirector del Departament de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya.

Martí Llauredó –desè jutge– i Maria Amèlia Pedrerol –dotzena jutgessa– van començar molt joves. Ell tenia catorze anys i ella, setze. Actualment Llauredó té un estudi de disseny a Barcelona i Pedrerol treballa de psicòloga en aquesta mateixa ciutat.

EL "BON ADMINISTRADOR"

Va arribar de Xàtiva amb una forta dicció valenciana. I de seguida se'l considerà un bon poeta, reconegut intel·lectualment

i amb una força sòcio-política a prova de dubtes. En l'ambient de la cançó, Raimon té fama de "bon administrador del temps". Però també de saber-se "moure bé" en segons quins circuits. D'un temps ençà s'ho mira des de fora, sap amb qui no s'ha de barrejar i només parla quan ho creu convenient. I viu de la cançó.

ELS BOHEMIS

Quico Pi de la Serra i Rafael Subirachs, cinquè i quinze jutges respectivament, no han tingut una sort massa compensada amb la seva qualitat musical. Tots dos malviuen de la música, el primer cantant i el segon fent-ne i ensenyant-ne. I els valencians Marià Albero, Lluís Miquel i Ovidi Montllor també s'han mantingut fidels a la música: Albero, de qui van voler fer el gran cantant valencià

quan Raimon va plegar de la discogràfica Edigsa, forma part del grup Els Grallers de Banyoles, poble on viu ja fa anys; Miquel té un estudi de gravació –Tabalet Estudis– a València i Montllor viu fent teatre, cinema, doblatge i cantant.

Parlem de mallorquins. Joan Ramon Bonet –onze jutge i germà de Maria del Mar Bonet–, va rebre la carta d'invitació com a futur jutge a Brasil, on hi era per la seva feina de mariner. Remitent: Espinàs. Ara és fotògraf professional a Palma i, a més, fa feines de publicitat i exposicions de fotografia. Gerard Mates –En Mates– també hi va "aportar el seu granet de sorra". Va actuar durant un mes dins Sa Cova del Drac a canvi que pogués exposar les seves pintures en el mateix lloc. Actualment es dedica a la pintura i, sobretot, a l'escultura. A més, dona classes de dibuix en una escola. I Gui-

Miquel Porter, Guillermina Motta, Xavier Elies, El Sifoner, Joan Monleon i Pau Riba.

ARXIU

llem d'Efak –el "negre mallorquí"–, que es va apuntar a la música animat per Josep Maria Llompart –Premi d'Honor de les Lletres Catalanes–, s'hi va dedicar professionalment fins el 81, però "no donava per viure, sinó més aviat per morir i justet, justet". Treballa de guia turístic i encara canta –"fa un mes vaig fer un concert a Menorca".

LA MODERNITZACIÓ

"Jo m'he salvat i encara em salvo", diu Pau Riba. Escriu "alguna cosa de periodisme i novel·la", projecta macroespectacles i forma part de la Comissió per a la Modernització de la Cultura Catalana –depenent del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya–, que es reuneix setmanalment en un dinar –servei de *catering*– en dependències oficials per parlar de les palpitations de la ciutat i per la qual cosa se'n trauen una agradable propina.

ELS FUNCIONARIS

Enric Barbat –sisè jutge– és l'aparellador de l'Ajuntament de Sant Lluís, a Me-

norca. Remei Margarit –segona jutgessa–, és llicenciada en psicologia i treballa, des de fa tres anys, al departament de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. I Ramon Muntaner és el director de Ressons (Centre de Promoció Musical del Departament de Cultura de la Generalitat).

"El Sifoner està en un període d'incubació, en un purgatori. S'ha mort... No sé com definir-ho. Van intentar matar-lo, però no ho van aconseguir". Fa teatre i "vaig fer unes oposicions per a una regidoria i ara estic traspassat en comissió de serveis a la TVV. És a dir, les garrofes me les guanya de l'oposició", diu Lluís el Sifoner de si mateix amb to irònic.

ELS INVICTES

Són, bàsicament, quatre: Núria Feliu, Lluís Llach –setzè jutge–, Maria del Mar Bonet –catorzena jutgessa– i Joan Manuel Serrat –tretzè jutge. Mentre la Bonet fa ballets amb Nacho Duato per a l'Expo'92 i edita els "20 anys de Cançó", Serrat se'n va a Cuba a solidaritzar-se amb Fidel Castro, acompanyant el major desplegament cultural d'Espanya en te-

rres mexicanes des del restabliment de les relacions diplomàtiques l'any 76.

EL SHOW

Formava part del grup valencià de nom Els Pavosos. Llavors, defensava aferrissadament els Països Catalans en programes com "Vostè pregunta", que dirigia Joaquim Maria Puyal a Miramar- TVE. Ara ha descobert el valencianisme tronat que sempre havia parodiat. Fa un programa a Canal 9 TV: *El show de Joan Monleon*.

Lloc número 8 entre els jutges. És jutgessa. És Guillermina Motta. Fa cinema, televisió –la tertúlia setmanal dins el programa de TVE *La Palmera*– teatre, anuncis, periodisme –dos anys al desaparegut *Tele-Express*... "Ara trio moltíssim el que vull fer. Vaig decidir que per oferir el millor de mi mateixa havia d'actuar en locals petits, però només m'ofereixen palaus d'esports i espais molt grans, i així no puc fer el que vull", afirma. I sentència: "Allò d'Els Setze Jutges està mort i enterrat".

In memòriam.

Joan Mari